Súd:	Okresný súd Michalovce
Spisová značka:	5C/241/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7716215549
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Gabriel Štefanič
ECLI:	ECLI:SK:OSMI:2019:7716215549.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobkyne N. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, C., zastúpenej advokátskou kanceláriou Škubla & Partneri s.r.o., IČO: 36 861 154, Digital Park II., Einsteinova 25, Bratislava proti žalovaným 1/ L. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. X. XX/X, G. R., 3/ Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/X, Z., 4/ A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/X, Z., o ochranu osobnosti a náhradu škody t a k t o

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v 1., 3. a 4. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni titulom náhrady škody za sťaženie spoločenského uplatnenia 17.160,- eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaní v 1., 3. a 4. rade sú p o v i n n í poločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni titulom nemajetkovej ujmy 10.000,- eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu žalobkyne v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

IV. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 68,91 %, o ktorých bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaných tak, ako sú uvedení v záhlaví rozsudku spolu s ďalšou pôvodne označenou žalovanou v 2. rade A.Š. X., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom P. X. XX/X, G. R., ktorá počas konania dňa 19.03.2018 zomrela na náhradu škody za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 17.160,- eur a tiež na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15.000,- eur, ako aj na náhradu trov konania, pričom nárok na náhradu škody oprela o ustanovenie § 444 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

2. Skutkovo svoj návrh odôvodnila tak, že po narodení bola umiestnená v Detskom domove vo G. R.. Matka ju počas celého pobytu nenavštevovala, ani sa o ňu nezaujímala. Matka žalobkyne zomrela 13.12.2008. Počas pobytu v detskom domove prejavila o žalobkyňu záujem žalovaná v 1. rade a jej syn X. V., ktorí tvrdili, že zosnulá matka žalobkyne bola sestrou žalovanej v 1. rade. Žalobkyňa po opustení detského domova sa cítila sama a preto privítala záujem o jej osobu zo strany žalovanej v 1. rade a jej syna, tí však jej dôveru zneužili, na základe čoho sa stala obeťou trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva žalovanou v 1. rade a X.R. V., a následne i obeťou trestného činu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva žalovanými v 1., 3., 4. rade ako aj pôvodne označenou žalovanou v 2. rade A. X..

3. Žalobkyňa po opustení detského domova bývala približne týždeň u žalovanej v 1. rade a jej syna. Tí medzitým od žalobkyne vylákali 6.180,- eur, ktoré mala na vkladnej knižke pod zámienkou, že jej zriadia účet a peniaze jej na tento účet vložia. K tomu však nedošlo, pričom peniaze žalobkyni do dnešného dňa nevrátili.

4. V deň, keď žalobkyňa oznámila žalovanej v 1. rade a jej synovi, že má záujem ísť bývať k príbuzným do C.W. žalovaná v 1. rade a pôvodne označená žalovaná A. X. po vzájomnej dohode oklamali žalobkyňu a pod zámienkou, že ju odprevadia k príbuzným bez jej súhlasu ju autobusom dňa 23.03.2013 spoločne prepravili z N. do G. E. do mesta C., kde bývali žalovaní v 3. a 4. rade - dcéra a zať žalovanej v 1. rade. Tí žalobkyňu odpredali neznámemu Pakistancovi, za ktorého sa mala proti svojej vôli vydať. K svadbe však nedošlo a tak žalobkyňa ostala bývať v dome žalovaných v 3. a 4. rade, ktorí ju nútili k poskytovaniu sexuálnych služieb pre ďalších štyroch mužov. Žalovaní v 3. a 4. rade žalobkyňu následne odpredali ďalšej osobe v meste E., ktorá žalobkyňu predala ďalšej neznámej osobe, ktorá sa s ňou chcela zosobášiť, s čím však žalobkyňa nesúhlasila, podarilo sa jej od týchto osôb ujsť a za pomoci polície vo G. E. sa jej podarilo vrátiť naspäť na Slovensko. Voči označeným žalovaným v 1., 3., 4. rade ako aj pôvodne označenej žalovanej v 2. rade Agneše Ferkovej a synovi žalovanej v 1. rade X. V. bolo vedené trestné stíhanie pod ČVS: UHCP-74/NJ-V-2013. Následne títo boli v konaní Okresného súdu Michalovce 1T 105/2015-311 dňa 24.09.2015 uznaní vinnými, a to L. V. a X. V. z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a L. V., A. X., Q. Z. A. A. Z. zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona, spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Súd v zmysle § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválil dohodu o vine a treste na základe ktorej právoplatne odsúdil L. V., X. V., A. X., Q.Ó. Z. A. A. Z. a predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.09.2015. Citovaným rozsudkom boli L. V. A. X. V. zaviazaní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobkyni škodu vo výške 6.180,- eur, pričom žalobkyňa so zvyškom nároku na náhradu škody bola odkázaná na občianske súdne konanie.

5. Z výsluch žalobkyne súd zistil, že svojho otca vôbec nepoznala a jej matka zomrela keď mala 13 rokov. Následne bola umiestnená v Detskom domove V. G. G. R.. Vtedy sa zoznámila so žalovanou v 1. rade L. V., ktorá jej tvrdila, že je sestrou jej nebohej matky, čo sa nezakladalo na pravde. Žalobkyňa v dôsledku toho, že nemala žiadnu rodinu tomuto tvrdeniu uverila. Skutočnosť bola taká, že žalovaná v 1. rade sa s ňou zoznámila iba zo zištných cieľov. Žalobkyňa otehotnela a v roku 2013 sa jej narodilo dieťa s ktorým bola spolu v Z. Z. V. G. G. R.. Bola rada, že objavila nejakú rodinu, ktorá s ňou súcitila. Skutočnosť však bola taká, že L. V. so svojimi príbuznými ju len chceli veľmi nedôstojným, dehonestujúcim spôsobom využiť. V deň jej 18 - ich narodenín - 29.01.2013 žalovaná v 1. rade trvala na tom, aby sa prisťahovala k nej, ale v ten istý deň tiež trvala na tom, aby vybrala zo svojej vkladnej knižky odchodné, ktoré dostala z detského domova, a to vo výške 6.180,- eur. Žalovaná v 1. rade so svojimi príbuznými ju oklamali, kúpili jej mobil a niektoré ďalšie veci, avšak prevažnú časť peňazí minula žalovaná v 1. rade pre svoju potrebu. Žalobkyňa chvíľu bývala u L.P. V.. Čo sa týka ďalšieho skutku za ktorý boli odsúdení všetci žalovaní k tomuto došlo 23.03.2013, keď sa žalobkyňa stala obeťou ich nekalých úmyslov a dohody, keď ju odviezli proti jej vôli do A., kde ju následne predávali tak, ako je uvedené v trestnom rozsudku. K spáchaniu skutkov sa všetci žalovaní priznali, čo vyplýva z rozsudku 1T 105/2015 zo dňa 24.09.2015, za čo boli aj právoplatne odsúdení. Čo sa týka sťaženia spoločenského uplatnenia poukázala na posudok MUDr. V. R. zo dňa 18.01.2016, ktorým jej bolo priznaných 1.000 bodov na položke č. 255 titulom vážnych duševných porúch vzniknutých pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií. Žalobkyňa skutočne do času, kedy bola odvezená do A. žila normálnym životom, žiadne psychické poruchy nepociťovala i keď je pravdou, že trpí určitými obmedzeniami o ktorých hovorí Dr. R., psychologička v rámci svojho posudku, ktorý vypracovala v trestnom konaní. Žalobkyňa ďalej uviedla, že bola nútená k prostitúcii spôsobom, ako bol popísaný v trestnom konaní. Tento skutok bol riadne preukázaný a jeho následky pociťuje doposiaľ. V dôsledku týchto krutých zážitkov z A. má aj toho času obmedzenia vo svojom živote, hlavne čo sa týka svojej psychiky. Bojí sa keď vidí mužov takých postáv, ktoré jej v A. ubližovali, ktoré ju nútili k činnosti, ktorú nechcela robiť. Stále má pocit, že niekto za ňou ide, stále sa otáča, má averziu voči mužom ako takým, tiež pozerá na autá, či neuvidí niektoré auto s nejakou značkou, ktorá jej utkvela v pamäti ešte z jej zážitkov z A.. Berie liek Tiapridal tak, ako to uvádza MUDr. V. R. vo svojom znaleckom posudku. Toho času navštevuje špeciálnu školu v C. Y. M. I. a v septembri 2017 nastúpila do prvého ročníka v odbore sanitár. V dôsledku tohto lieku sa v podstate nedokáže vo večerných hodinách učiť, keďže ju to ťahá na spanie. Cez týždeň býva na internáte a víkendy trávi vo C. v dome gréckokatolíckej charity na ul. I.. Čo sa týka tohto stavu, teda jej psychického stavu ten je taký, ako ho opísala a v podstate od absolvovania

pobytu v A. sa tento stav nezmenil a sama tento stav považuje vo svojom živote a vo svojej psychike za trvalý stav. Aj na samotnom pojednávaní uviedla, že má strach z prítomných žalovaných v 1. rade a nebohej A.Q. X., pôvodne označenej žalovanej v 2. rade. V podstate tieto videla pred dvoma rokmi a negatívne spomienky v nej zostali a teraz, keď ich videla tak sa v jej podvedomí opäť obnovili. Ďalej uviedla, že pod vplyvom popísaných udalostí si nechce založiť rodinu, chce ostať slobodná a nechce byť nikým obmedzovaná vo svojom živote, lebo stále má strach, žeby sa mohla dostať do situácie v ktorej bola počas pobytu v A.. Nevedela povedať ako často navštevuje psychiatra Dr. R. G. C.. Nejedná sa o pravidelné návštevy, ale tieto návštevy sú podmienené jej momentálnym psychickým stavom. Keď cíti potrebu a nutnosť, že sa tento stav zhoršuje, vtedy tohto lekára navštevuje. Lieky jej predpisuje Dr. R.. Berie však pravidelne iba jeden liek, a to Tiapridal. Okrem tohto lekára navštevuje aj svojho všeobecného lekára Dr. C., ktorý má ordináciu vo C..

6. Z výsluchu svedkyne J. I., vedúcej Z. C. X. G. C. súd zistil, že žalobkyňu pozná od roku 2013, od jej návratu na Slovensko z A.. Táto bola umiestnená v ich zariadení vo C.. Z titulu svojej funkcie sa snažila so žalobkyňou nadviazať vzťah s tým, aby sa jednak vžila do jej situácie, do jej psychiky a aby tejto aj vedela prípadne včas pomôcť. Žalobkyňa prišla do ich zariadenia s otrasnými psychickými zážitkami zo svojho pobytu v A., ktoré boli v tom čase veľmi čerstvé a ktoré sa jej vybavovali a ktoré podľa jej odborného názoru mali veľký vplyv na jej psychiku. Svedkyňa sa jej snažila pomôcť, ale v prvom rade sa jej žalobkyňa zdôverila so všetkým, čo v A. zažila a v podstate na základe tejto vzájomnej dôvery sa jej snažila pomôcť v stresových situáciách, ktoré po návrate na Slovensko zažívala. Je pravdou, že svedkyňa má vedomosť aj o tom aké mala žalobkyňa sny, ako sa jej v snoch vybavujú rôzne spomienky, kde sa dostáva do rôznych psychických stavov, hlavne sa jej vybavuje postava V. K., ktorý zrejme bol jej najväčším ubližovateľom v A., tohto spomína najčastejšie. Reaguje na ľudí, ktorí sú podobní V. K. a vtedy sa dostáva okamžite do zvýšenej pozornosti, do stresovej situácie, nastáva u nej panika. Čo sa týka žalovaných L. V. a A.Q. X. v súvislosti s ich menami mala žalobkyňa negatívne skúsenosti a zážitky. Žalobkyňa po príchode do ich zariadenia sa relatívne upokojila. Začala sa venovať štúdiu, absolvovala na C. Š. Š. G. C. trojročné štúdium v odbore cukrárka, toho času nastúpila do ďalšieho odboru, a to opatrovateľstvo. Táto môže študovať až do 26. roku veku, teda absolvovať viacero študijných odborov a takto si získať kvalifikáciu podľa vlastného výberu. Čo sa týka nejakých vypuklých zážitkov a negatívnych stavov v psychickom podvedomí žalobkyne svedkyňa uviedla, že žalobkyňa absolvovala lyžiarsky kurz v roku 2016 roku. Keď sa z tohto vrátila bola rozrušená, lebo v mieste, kde tento kurz absolvovali bol bar, ktorý sa veľmi podobal na bar v A., kde mala otrasné psychické zážitky s následkami, ktoré sú v jej psychike doposiaľ a že aj zaregistrovala nejakého človeka, ktorý sa na V. K. podobal. Prišla veľmi rozrušená a s týmito svojimi zážitkami sa svedkyni zdôverila. Svedkyňa tiež potvrdila, že žalobkyňa sa aj toho času lieči u MUDr. B. R., psychiatra vo C.. Tohto navštevuje pravidelne každé tri mesiace. Mala tiež vedomosť, že táto užívala liek Tiapridal. Tento liek ju však uspával, nebola pozorná v škole, nevedela sa sústrediť na úlohy na internáte. Jej všeobecným lekárom je MUDr. C. C.. Ďalej uviedla, že má kvalifikáciu v oblasti sociálnej práce s titulom PhDr. a čo sa týka psychického stavu žalobkyne rozhodne vie kvalifikovane odpovedať, že u tejto sú negatívne psychické stavy pretrvávajúce od jej pobytu v A. doposiaľ. Súčasný život žalobkyne svedkyňa popísala ako vyrovnaný s tým, že žalobkyňa je cieľavedomá, táto sa aktívne venuje štúdiu. Absolvovala jednu kvalifikáciu, jedno trojročné študijné obdobie, teraz začala ďalšie študijné obdobie. Už dva roky cez prázdniny brigádovala na kúpalisku vo C.. Nevynechala ani jednu zmenu. V podstate svedkyňa mala za to, že táto by sa mohla v živote uplatniť, ak by mala trošku lepšie finančné zázemie a mohla by sa riadne do života zapojiť, i keď s určitosťou nevedela povedať, či zážitky, ktoré mala budú niekedy v jej podvedomí úplne potlačené, resp. či tieto nebudú pretrvávať aj v budúcnosti.

7. Z výpovede žalovanej v 1. rade súd zistil, že táto sa so žalobkyňou zoznámila vo G. R.A., kedy žalobkyňa bola umiestnená v Z. Z. V.. Nevedela bližšie uviesť obdobie, kedy sa s touto oznámila. Žalobkyňa začala chodiť k nej domov, tejto dávala jesť, dávala jej aj niektoré veci a takto sa postupne zblížili. V čase nadviazania kontaktu N. R. nemala ešte 18 rokov, chodila do školy a počas svojho pobytu v zariadení V. otehotnela. Keď mala 18 rokov požiadala ju, aby ju zo zariadenia zobrala, aby mohla bývať u žalovanej v 1. rade. Keď bývala u žalovanej porodila syna o ktorého sa nestarala a tento ostal umiestnený v Z. Z. V.. Takto u žalovanej bývala asi rok. Žalovaná v 1. rade mala v tom čase dcéru v A., jedná sa o žalovanú v 3. rade Q. Z., ktorú chcela žalovaná v 1. rade navštíviť a spolu na túto návštevu zobrala aj N. R.. Žalobkyňa so žalovanou v 1. rade spolu určitý čas bývali u jej dcéry a zaťa. Neskôr sa žalovaná v 1. rade rozhodla, že sa vráti domov. Žalobkyňa sa však rozhodla, že ostane v A.. Žalobkyňa asi rok bývala u žalovanej v 3. rade Q. Z. a následne sa od tejto odsťahovala. Poprela, aby za žalobkyňu

dostala nejaké peniaze alebo niekto iný z jej okolia, z jej rodiny. Nevedela uviesť aký bol ďalší osud N. R. G. A.. Nárok žalobkyne ako nedôvodný neuznala ani čo do základu. Nepoprela, že bola právoplatne odsúdená v konaní 1T 105/2015 Okresného súdu Michalovce za trestný čin podvodu a za trestný čin obchodovania s ľuďmi.

8. Z výpovede pôvodne označenej žalovanej v 2. rade A. X. zo dňa 27.11.2017 súd zistil, že táto je so žalovanou v 1. rade švagrinou a bývali na tej istej adrese vo G. R. na ulici P. X. XX/X. Čo sa týka N. R. s touto sa zoznámila až po jej príchode do ich bytu. Čo sa týka okolností za akých sa L. V. zoznámila s N. R. tieto uviesť nevedela. Najprv N. R. chodila k ním do bytu vo G. R., pričom v tom čase bola umiestnená v Z. Z. V.. Už počas nadviazania priateľstva s L. V. N. R. otehotnela a narodilo sa jej postihnuté dieťa, ktoré ostalo v Z. Z. V.. Na základe žiadosti N. R. ju L. V. z detského domova po dosiahnutí plnoletosti zobrala bývať k sebe. Čo sa týka pobytu v A. uviedla, že aj ona sa zúčastnila návštevy v roku 2012, a to z toho dôvodu, že sa Q. Z. a A. Z. v A.F. narodila dcéra. Išli preto spoločne na návštevu do A., teda L. V. aj A. X. a N. R.. A. X. spolu s L. V. na návšteve boli cca tri - štyri týždne. N. R. následne prejavila záujem ostať v A. s tým, že chcela začať nový život v čom jej nikto nebránil. Q. Z. A. A. Z. súhlasili, aby táto ostala bývať ďalej u nich. Podľa vedomostí A. X. žalobkyňa u týchto bývala asi rok, potom sa od nich odsťahovala, nevedela však uviesť za akých okolností. Čo sa týka uplatneného nároku na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy tento neuznala ani čo do základu.

9. Žalovaná v 3. rade Q. Z. vo svojej výpovedi uviedla, že s N. R. sa zoznámila cez skype, keď táto bývala u jej matky, L. V.. Žalobkyňa už počas tejto komunikácie prejavila záujem ísť do A. a žiť nový život. V tom čase sa jej narodila dcéra, jej manžel pracoval a žalovaná v 3. rade sa starala ešte o jedno dieťa a nebránila sa preto predstave, žeby jej N. R. mohla pomôcť so starostlivosťou o deti a domácnosť, preto s jej návštevou v A. súhlasila. Na návštevu do A. pricestovali jej matka L. V., jej teta A. X. ako aj N. R.. Po trojtýždňovej návšteve sa vrátili domov L. V. s A. X. a N. R. chcela v A. zostať dlhší čas, pričom Q. Z. jej v tomto nebránila. U nej a jej manžela A. Z. bývala následne asi jeden rok. Počas tejto doby ju podporovala, teda z jej strany mala poskytnuté ubytovanie ako aj stravu. Niekedy išla na brigádu spolu so žalovanou, konkrétne na oberanie hrachu, inak počas celej doby pobytu v A. nepracovala. Podľa jej vedomostí si následne našla prácu v reštaurácii v mestskej časti číslo 3 v meste E., pričom žalovaní v 3. a 4. rade bývali v tom čase v mestskej časti číslo 7. Majiteľom reštaurácie bol V. K., kde podľa jej informácií žalobkyňa pracovala a kde mala umývať riad. Bezprostredným dôvodom jej odsťahovania bolo aj jej správanie, ktoré sa po čase zmenilo. Táto ostávala vonku bez vedomia žalovaných v 3. a 4. rade, bola viackrát riešená políciou. Nevedela uviesť čoho sa dopustila, ale niekoľkokrát bola k ním domov privedená policajtmi. Podľa ich vedomostí táto už vtedy nadväzovala známosti s inými mužmi, pravdepodobne sa dopúšťala nejakej trestnej činnosti. Žalovaná v 3. rade trvala na tom, aby sa vrátila na Slovensko a vtedy N. R. prejavila záujem pracovať u V. K. v jeho reštaurácii. Žalovaní v 3. a 4. rade spolu ju v tejto reštaurácii navštívili asi trikrát, pýtali sa jej, či ostáva v A. alebo či chce ísť na Slovensko, stále prejavila záujem, že chce ostať v A.. N. R. sa pri týchto návštevách v reštaurácii nesťažovala, že má nejaké zlé pomery, táto dokonca dala jej dcére 5 libier, aby si kúpila bábiku. Poprela, aby od V. K. alebo od niekoho iného po odsťahovaní N. R.Š. dostala nejaké peniaze alebo podiel z jej práce, alebo za niečo iné. Ďalej uviedla, že ona od N. R. nebrala žiadne peniaze a v podstate vyše roka žila iba z ich podpory. Podľa jej vedomostí N. R. s V. K. nadviazala kontakt prostredníctvom facebooku.

10. Z výpovede žalovaného v 4. rade A. Z. súd zistil, že tento sa stotožnil v celom rozsahu s výpoveďou svojej manželky, žalovanej v 3. rade. Nárok na náhradu škody neuznal obdobne ako jeho manželka, žalovaná v 3. rade. Mal za to, že ak N. R. trpí posttraumatickou stresovou poruchou určite bola táto choroba vyvolaná v čase, kedy bývala u V. K. a nie u nich. Tiež uviedol, že od V. K. ani od nikoho iného za N. R. žiadne peniaze nedostal. Žalovaní v 3. a 4. rade nepopreli, že boli právoplatne odsúdení v konaní 1T 105/2015 Okresným súdom Michalovce tak, ako je uvedené v citovanom rozsudku z 24.09.2015.

11. Z rozhodnutia Sociálnej poisťovne, ústredia číslo: 955 129 9846 0 zo dňa 03.12.2015 súd zistil, že žalobkyni bol priznaný sirotský dôchodok v sume 70,20 eur mesačne od 02.02.2016.

12. Z rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov číslo: TV3/RHNNVaŠSD/SOC/2016/21352-0081 zo dňa 26.02.2016 súd zistil, že žalobkyni bola priznaná pomoc v hmotnej núdzi v sume 64,80 eur mesačne počnúc od 01.02.2016.

13. Z listu Slovenskej katolíckej charity, Kapitulská 18, Bratislava zo dňa 12.06.2015, ktorý bol adresovaný vyšetrovateľovi pplk. JUDr. B. B. do vyšetrovacieho spisu ČVS: UHCP-74/NJ-V-2013 zo dňa 12.06.2015 súd zistil, že žalobkyňa si prostredníctvom tejto charity uplatnila nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v rámci trestného konania.

14. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce 1T 105/2015-311 zo dňa 24.09.2015 súd zistil, že citovaným rozsudkom bola podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste, pričom L. V. a X. V. boli uznaní vinnými z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, 2 Trestného zákona vo forme spolupáchateľstva a L. V., A. X., Q. Z. A. A. Z. zo zločinu obchodovania s ľuďmi podľa § 179 ods. 1 Trestného zákona spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 24.09.2015.

15. Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Z. R. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí č. 3/2014 zo dňa 17.03.2014, ktorý vypracovala znalkyňa v rámci trestného konania ČVS:UHCP-74/NJ-V-2013 súd zistil, že predmetom znaleckého posudzovania bola poškodená N. R., nar. XX.XX.XXXX. Zo záverov znalkyne súd zistil, že osobnosť poškodenej je jednoduchšie štrukturovaná, s nízkym úsudkom a rigidnejším myslením, je introvertovaná, s ťažkosťami v prispôsobovaní sa. Je ľahko ovplyvniteľná. V záťaži so sklonom k impulzívnemu konaniu. Je citovo nezrelá, emočne oplochšia, s menej sýtenými vzťahmi. Aktuálne v popredí depresívne ladenie, zvýšená nedôvera voči okoliu, anxieta. Ďalej znalkyňa konštatuje, že žalobkyňa je sugestibilná, nemá však sklony k patologickej konfabulácii. U menovanej bola psychiatrickým vyšetrením diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha aj s následnou antidepresívnou liečbou. Aj psychologickým vyšetrením bola zistená zvýšená anxieta, paranoidita voči okoliu, depresívne ladenie ako následok prežitých traumatických udalostí.

16. Z výsledku psychiatrického vyšetrenia - CENTRUM ZDRAVIA R.B.K. s.r.o. psychiatrická ambulancia Svidník MUDr. B. R., MUDr. Pribulu 148 zo dňa 18.01.2016 súd zistil, že aj tento lekár konštatuje na základe stresových situácií, ktoré žalobkyňa prežila v A. posttraumatickú stresovú poruchu - F43.1, ľahkú duševnú zaostalosť - F70.1 a tiež iné zmiešané poruchy správania a emócií - F 92.8 s tým, že žalobkyňa je liečená liekom Tiapridal 100 mg 1 tabletka denne. Ďalej tento lekár konštatuje, že ide o hore uvedenú diagnózu, ktorá bola spôsobená extrémnou opakovanou dlhotrvajúcou stresovou situáciou, kde pacientka bola v priamom ohrození života. U pacientky napriek liečbe pretrvávajú príznaky posttraumatickej stresovej poruchy a dôsledky extrémnej stresovej situácie, a je to pretrvávajúci strach z mužov, uzavretosť, ndysfunkčný sexuálny život, trvalá zmena osobnosti, čo vedie k zmene spoločenského zaradenia a uplatnenia. Podľa § 4 a § 7 zák. č. 437/2004 Z. z. a jeho II časti pojednávajúcej o sadzbách bodového ohodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotil tento stav u žalobkyne položkou č. 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov tiesnivých situácií s bodovým rozmedzím od 260 do 1.300 bodov počtom 1.000 bodov.

17. Zo správy Mgr. G. N., klinického psychológa zo dňa 10.01.2019 súd zistil, že táto vyšetrila N. R. uvedeného dňa so záverom, že žalobkyňa je s intelektom v rozmedzí hornej hranice ľahkej mentálnej retardácie až hraničného pásma intelektu, verbálna zložka v rozptyle IQ=71-81. Afektivita je aktuálne bez akútnej klinickej symptomatiky, pri relevantných spúšťačoch traumatických spomienok nastupuje dysfória a skôr mierne anxiózne ladenie s ľahkým neurovegetatívnym doprovodom, inak bez klinických príznakov posttraumatickej stresovej poruchy. Osobnosť je simplexná, rozvíjajúca sa na podklade intelektového deficitu v málo podnetnom sociálnom prostredí. Mgr. G. N. vzhľadom na výsledky psychologického vyšetrenia, zhodnotenie anamnestických údajov a prítomnosť traumatických skúseností s následným rozvinutím posttraumatickej symptomatiky neodporúča účasť žalobkyne na súdnom pojednávaní vo veci ochrany osobnosti a náhrady škody. Zároveň neodporúča akúkoľvek konfrontáciu s osobami, ktoré sa podľa uzatvorenej dohody o vine a treste podieľali na spáchaní trestného činu obchodovania s ľuďmi. Napriek tomu, že posttraumatická symptomatika nie je aktuálne vitálna, stále hrozí retraumatizácia a následná dekompenzácia psychického stavu.

18. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

19. Podľa § 13 ods. 1 citovaného zákona fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

20. Podľa § 13 ods. 2 citovaného zákona pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

21. Podľa § 16 citovaného zákona kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

22. Podľa § 420 ods. 1 citovaného zákona každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

23. Podľa § 438 ods. 1 citovaného zákona ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

24. Podľa § 444 citovaného zákona pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

25. Podľa § 2 ods. 2 zák. č. 437/2004 sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh (ďalej len "následok").

26. Podľa § 4 ods. 2 citovaného zákona náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje na základe lekárskeho posudku (§ 7 a 8). Sadzby bodového hodnotenia za sťaženie spoločenského uplatnenia sú ustanovené v prílohe č. 1 v II. a IV. časti.

27. Podľa § 5 ods. 1 citovaného zákona pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

28. Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

29. Predpokladom vzniku občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je protiprávny úkon, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Z rozsudku Okresného súdu Michalovce 1T 105/2015 zo dňa 24.09.2015 mal súd za preukázané, že žalovaní v 1., 3., 4. rade ako aj pôvodne označená žalovaná v 2. rade A. X. boli právoplatne uznaní za vinných zo spáchania zločinu obchodovania s ľuďmi podľa ustanovenia § 179 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva, ktorého sa dopustili na žalobkyni ako osobe poškodenej uvedeným trestným činom. Z citovaného rozsudku mal takto súd za preukázaný jednak protiprávny úkon ako aj zavinenie a kto tento protiprávny úkon spôsobil.

30. Žalobkyňa absolvovala po návrate z G. E. psychologické vyšetrenia na základe ktorých jej bola diagnostikovaná posttraumatická stresová porucha, pričom bola za sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotená položkou č. 255 - vážne duševné poruchy vzniknuté pôsobením otrasných zážitkov alebo iných nepriaznivých psychologických činiteľov a tiesnivých situácií v rozsahu 1.000 bodov. Týmto bodovým ohodnotením mal súd za preukázanú škodu na zdraví, ktorú spôsobili žalobkyni práve vyššie uvedení žalovaní.

31. Z lekárskeho posudku MUDr. R. z 18.01.2016 ďalej tiež mal súd za preukázané, že dôvodom týchto následkov bola extrémna, opakovaná a dlhostresujúca stresová situácia počas ktorej bola žalobkyňa priamo v ohrození života a teda išlo o následky spôsobené v dôsledku trestného činu

spáchaného označenými žalovanými. Takto bola preukázaná príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. Z vyššie uvedeného mal súd za preukázané, že takto boli splnené všetky predpoklady vyžadované pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 Občianskeho zákonníka.

32. Čo sa týka výšky škody súd poukazuje na vyššie citované ustanovenie § 5 ods. 1, 2 zák. č. 437/2004 Z. z. s tým, že hodnota jedného bodu za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určí z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok 2015, teda za rok predchádzajúci roku v ktorom vznikol nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. V zmysle § 5 ods. 4 zák. č. 437/2004 Z. z. platí, že Ministerstvo zdravotníctva SR opatrením ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Podľa ustanovenia § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. 3/2015 Z. z. o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za rok 2015 predstavuje výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za rok 2015 za jeden bod sumu 17,16 eur. Keďže lekárskym posudkom MUDr. B. R. z 18.01.2016 bolo priznaných žalobkyni na položke č. 255 1.000 bodov výška škody v prípade žalobkyne predstavuje 17.160,- eur (1.000 x 17,16).

33. S poukazom na § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 77 CSP mal súd za preukázané, že v danom prípade škodu spôsobilo viacero škodcov a preto títo zodpovedajú za škodu spoločne a nerozdielne, teda v danom prípade na strane žalovaných sa jedná o nerozlučné procesné spoločenstvo. Na tomto konštatovaní nič nemení ani fakt, že pôvodne označená žalovaná v 2. rade A. X., nar. XX.XX.XXXX dňa XX.XX.XXXX zomrela. Ostatní žalovaní, teda L. V., Q. Z. a A. Z. zodpovedajú za škodu spôsobenú žalobkyni spoločne a nerozdielne.

34. Z výsledkov vykonaného dokazovania sa súd stotožnil s konštatovaním žalobkyne, že samotná náhrada škody nepredstavuje dostatočnú satisfakciu za následky vyvolané trestnou činnosťou žalovaných a že žalobkyňa si voči označeným žalovaným uplatnila popri náhrade škody na zdraví aj nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá jej vznikla v dôsledku porušenia jej osobnostných práv dôvodne a v súlade s § 13 Občianskeho zákonníka. Stotožnil sa so záverom žalobkyne, že ten istý skutkový dej v danom prípade založil zároveň tak nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj na nárok na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej fyzickej osobe na jej osobnostných právach.

35. Nemajetkovou ujmou v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je taká ujma, ktorá sa premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti. Takáto ujma sa teda bezprostredne nepremieta do fyzickej integrity ani do majetkovej sféry fyzickej osoby. Treba ju preto odlišovať od majetkovej ujmy, vrátane ujmy na zdraví s majetkovými dôsledkami a inej nemajetkovej ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby za ktorú sa náhrada poskytuje podľa iných predpisov. Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je dosiahnuť vyváženosť miery ujmy na hodnotách ľudskej dôstojnosti s konkrétnym finančným vyjadrením náhrady takej nemajetkovej ujmy a s prihliadnutím na všetky okolnosti konkrétneho prípadu a tým účinne vyvážiť a zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby. Na rozdiel od toho zmyslom náhrady ujmy vzniknutej ako priamy dôsledok zásahu do telesnej integrity fyzickej osoby je pokúsiť sa poskytnúť relutárnu náhradu za ujmu spôsobenú poškodením zdravia, jeho liečenia alebo odstraňovania jeho následkov, resp. ujmu na zdraví, ktorá má preukázateľne nepriaznivé následky na životné úkony poškodeného pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Ako vyplýva z lekárskeho posudku MUDr. B. R. z 18.01.2016 v dôsledku spáchania trestného činu zo strany žalovaných má žalobkyňa pretrvávajúci strach z mužov, je uzavretá, má dysfunkčný sexuálny život, pričom došlo aj k trvalej zmene jej osobnosti. Tieto následky viedli k zmene spoločenského zaradenia a uplatnenia žalobkyne za ktoré jej náleží náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia. Predmetný nárok však nezahrňuje všetky následky spôsobené žalobkyni v dôsledku spáchania trestného činu akým je citová ujma spočívajúca v nepriamych pocitoch, smútku, strese a strachu z prežitých udalostí. Sekundárna viktimizácia spôsobená v dôsledku trestného konania ako aj ochudobnenie o spoločenský a partnerský život.

36. Žalobkyňa bola v čase spáchania činu obzvlášť zraniteľnou osobou vzhľadom na nízky vek, rozumovú nevyspelosť, životnú situáciu v ktorej sa nachádzala. Vo G. E. bola bez peňazí, neovládala

anglický jazyk a nevedela ako si pomôcť, pretože nemala kam ísť. Z jej pohľadu nebolo nikoho, kto by jej mohol pomôcť. Žila s neustálym strachom o svoj život a zdravie. Bola vystavená silnému stresu, musela nedobrovoľne poskytovať sexuálne služby, vykonávané nútené práce, obmedzovali jej osobnú slobodu a pritom ju ako vec odpredávali z jednej osoby na druhú. Je teda zrejmé, že došlo k zníženiu dôstojnosti žalobkyne, a to v značnej miere.

37. Sekundárna viktimizácia vznikla žalobkyni v dôsledku dopadu celkovej zložitosti prípadu a dĺžky trestného stíhania, absolvovania opakovaných výsluchov, vyšetrovacích úkonov a prístupu orgánov činných v trestnom konaní. V priebehu trestného konania sa sekundárna viktimizácia v žalobkyni prehlbovala. Žalobkyňa bola podráždená, náladová, bolo u nej možné pozorovať zmeny správania pred a po absolvovaní vyšetrovacích úkonov, prežívala stres, ktorý vyústil do zhoršenia jej psychického stavu a následnej hospitalizácii na psychiatrii. Žalobkyni sa opakovane vracajú živé spomienky na traumatickú udalosť, máva často nočné mory, pri vynáraní spomienok znovu prežíva udalosti ako by sa diali v prítomnej chvíli. Žalobkyňa je utiahnutá, neverí si a nežije spoločenský život. Nevie v sebe vyriešiť pocity traumy, ktoré prežíva, často mlčí, uteká od ostatných a chce byť sama. Nie je schopná ani sexuálneho života, čo ovplyvňuje aj jej partnerský vzťah. Na základe takéhoto zásahu do súkromného života žalobkyne, je u nej veľmi nepravdepodobné zaradenie do bežného života. Traumatické zážitky spôsobili žalobkyni pretrvávajúci strach z mužov, čo má vplyv na jej partnerské spolunažívanie, možnosť manželstva a rodičovstva. Na to však už sťaženie spoločenského uplatnenia nepamätá.

38. K vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa ustanovenia § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby jej fyzickej a morálnej integrite. Tento zásah musí byť neoprávnený, musí ísť o zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom - právnym poriadkom. Zásah podľa § 13 Občianskeho zákonníka môže spočívať ako v aktívnom správaní pôvodcu, tak podľa okolností prípadu v jeho pasívnom správaní, predovšetkým spočívajúcom v nesplnení konkrétnej právnej povinnosti. Ďalej musí byť zistená aj existencia príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom a neoprávnenosťou zásahu.

39. K vzniku neoprávneného zásahu do osobnostných práv žalobkyne v danom prípade zo strany žalovaných došlo. Žalobkyňa v dôsledku ich trestného konania mala pocity poníženia, citovej ujmy, prevládal u nej smútok, stres, strach z prežitých udalostí, sekundárna viktimizácia, ochudobnenie o spoločenský a partnerský život. K tomuto zásahu došlo v dôsledku trestného správania žalovaných - príčinná súvislosť a že sa jednalo o neoprávnený zásah je jednoznačne zrejmé z rozsudku 1T 105/2015 za ktoré správanie boli žalovaní aj právoplatne odsúdení. Takto aj súd dospel k záveru, že sú splnené všetky predpoklady vyžadované k vzniku občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby - žalobkyne.

40. Objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je zistenie, či by v konkrétnej situácii za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení postihnutej fyzickej osoby. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že následky spáchania trestného činu - sexuálne zneužívanie, vyhrážky, strach z usmrtenia by ako závažnú pociťoval každý, kto by sa sám nachádzal na mieste žalobkyne. Z uvedeného dôvodu súd z ohľadom na súdnu prax dané dôvody na priznanie nemajetkovej ujmy v peniazoch.

41. Výšku nároku na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch možno určiť len vlastnou úvahou súdu. Aj takáto úvaha však podlieha hodnoteniu. Základom je preto zistenie takých skutočností, ktoré súdu umožnia založiť úvahu na určitom kvantitatívnom posúdení základných súvislostí posudzovaného prípadu. S ohľadom na skutočnosť, že v dôsledku spáchania trestného činu zo strany žalovaných vznikla žalobkyni značná ujma v jej osobnostných právach - poníženie, citová ujma, smútok, stres, strach z prežitých udalostí, sexuálna viktimizácia, ochudobnenie o spoločenský a partnerský život súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne na nemajetkovú ujmu v peniazoch vzhľadom na závažnosť, intenzitu, trvanie, vyvolaný následok a celkovú povahu neoprávneného zásahu za adekvátnu satisfakciu považoval sumu 10.000,- eur.

42. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd nárok žalobkyne v prevyšujúcej časti zamietol.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 CSP tak, že ich náhradu žalobkyni priznal. Táto mala vo veci čiastočný úspech. Jej nárok predstavoval 17.160,- eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia a 15.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy, spolu 32.160,- eur z ktorej sumy 1 % predstavuje 321,60 eur. Priznaná suma žalobkyni predstavovala 27.160,- eur. Túto sumu súd delil 1 % - 321,60 eur, čím dospel k hodnote 84,45 % - úspech žalobkyne. Neúspech žalobkyne predstavoval sumu 5.000,- eur, ktorú súd delil 1 % - 321,60 eur, čím dospel k hodnote 15,54 %. Následne od 84,45 % (úspech) odpočítal 15,54 % (neúspech) a dospel k výslednej hodnote 68,91 %.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.